

DECIZIA nr. 484/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de DRVB – Biroul Vamal de interior Gr I Ilfov cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x, prin imputernicit, domnul x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de **10.04.2015**, inregistrata la DRVB – Biroul Vamal Ilfov sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de BV Ilfov, comunicata in data de **12.03.2015**, prin care s-au stabilit accesorii in suma de x lei (x lei + x lei).

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

In data de 20.08.1999, conform DVI nr. x, a efectuat o operatiune de import de produse. La data importului, organele vamale au stabilit in sarcina sa obligatii vamale, care au fost achitate integral, potrivit OP nr. x (x lei) si cu OP nr. x (x lei).

De la acea data si pana in prezent, societatea a mai efectuat operatiuni comerciale de import, insa toate obligatiile vamale au fost stinse la termen.

Decizia de impunere contestata este nelegala, pe motiv ca nu rezulta care este creanta fiscala principala asupra careia au fost calculate accesorii, desi dispozitiile art. 87 si 88 din Codul de procedura fiscala impun imperativ acest lucru.

Societatea considera ca decizia de impunere nu se poate referi la importul din luna august a anului 1999, conform DVI nr. x, intrucat desi a primit in anii 2001, 2006 si 2008 decizii de impunere referitoare la calculul de accesorii, a comunicat organului emitent ca nu are obligatii de plata scadente si restante si a invocat de fiecare data prescriptia dreptului acestuia de a mai calcula accesorii. Cu privire la aceste aspecte nu a primit niciodata raspuns.

Decizia de impunere prezinta adaugiri scrise manual, fara sa poarte semnatura persoanei care a modificat actul si stampila institutiei emitente pe modificarile efectuate suplimentar. Prin urmare, societatea nu intelege care este cuantumul obligatiilor de plata stabilite in sarcina sa.

De asemenea, aceasta invoca prescriptia dreptului organului vamal de a mai calcula obligatii de plata in sarcina sa in legatura cu operatiunea comerciala de

import din data de 20.08.1999, obligatiile vamale aferente acelei operatiuni fiind stinse la aceeaasi data.

In concluzie, societatea solicita, daca este cazul, emiterea unei noi decizii de impunere care sa respecte dispozitiile legale in materie, respectiv art. 43, art. 87 si art. 88 din Codul de procedura fiscala, republicat, iar din continutul acestei decizii sa reiasa cu claritate care este creanta principala cu privire la care s-au calculat accesoriile, astfel incat societatea sa-si poata face apararile adecvate.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, BV Ilfov a stabilit in sarcina societatii accesorii in suma de x lei (x lei + x lei).

III. Fata de constatarile organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii in suma de x lei (x lei + x lei), in conditiile in care decizia de impunere nr. x nu cuprinde informatii privind denumirea, numărul și data documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat creanța principală si nici modul de calcul al accesoriilor.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, BV Ilfov a stabilit in sarcina societatii accesorii in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei reprezentand accesorii calculate pentru perioada 01.12.2014 – 01.01.2015;
- x lei reprezentand accesorii calculate „pana la 30.11.2014”.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 1, art. 88, art. 110, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„Art. 1 (2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

„Art. 88 Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

(...) c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”

„Art. 110 (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;
- b) declarația fiscală;
- c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;
- d) declarația vamală;

e) decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile. (...)"

„Art. 119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere **se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală**, cu excepția situației prevăzute la art. 142 [alin. \(6\)](#).”

“Art. 120 (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

“Art. 120¹ (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 [alin. \(2\)-\(6\)](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

De asemenea, potrivit formularului de decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, aprobat prin OPANAF nr. 2446/2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, printre elementele obligatorii pe care trebuie să le cuprindă decizia de impunere respectivă și anexa deciziei, sunt și următoarele:

- codul existent în nomenclatorul aplicației informațive din care se emite, publicat pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;
- natura obligației fiscale;
- denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat creanța principală, numărul și data;
- categoria de sumă: majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere; - perioada;
- suma debit;
- zile/luni;
- cota/ suma accesoriu, nivelul dobânzii și penalității de întârziere fiind stabilit conform art. 120 [alin. \(7\)](#), respectiv art. 120¹ [alin. \(2\)](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că accesoriile se calculează pentru sumele datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

În ceea ce privește formularul deciziei referitoare la obligații de plată accesorii, acesta trebuie să cuprindă o serie de informații obligatorii, printre care și titlul de creanță prin care s-a individualizat debitul asupra căruia s-au calculat accesoriile.

Din analiza Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de BV Ilfov, rezulta urmatoarele:

1. Formularul de decizie nu este intocmit potrivit formularului aprobat prin OPANAF nr. 2446/2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale.

2. Din cuprinsul deciziei nu se poate stabili cu exactitate cuantumul obligatiilor de plata accesorii stabilite si individualizate de organul vamal in sarcina societatii.

In acest sens trebuie subliniat faptul ca pe decizie exista inscrite urmatoarele informatii:

- informatii editate in sistem informatic:

„In temeiul art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor (...), s-au calculat dobanzi de intarziere pentru perioada: 01.12.2014 – 01.01.2015”;

- informatii adaugate manual, ulterior emiterii informatice a deciziei:

Referitor la perioada 01.12.2014 – 01.01.2015, a fost adaugata mentiunea „x lei”, iar suplimentar, referitor la perioada pentru care s-au calculat dobanzi de intarziere au fost adaugate si urmatoarele informatii: „**pana la** 30.11.2014 - x lei”, total „x lei”.

Se retine ca in cuprinsul deciziei de impunere exista informatii (incomplete) **numai** in ceea ce priveste modul de calcul al obligatiilor de plata accesorii in suma de x lei (x), referitor la modul de calcul al dobanzilor de intarziere in suma de x lei, neexistand nicio mentiune.

2. Decizia de impunere nu cuprinde informatii privind denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat creanța principală, numărul și data acestuia si nici informatii privind cuantumul debitelor asupra carora s-au calculat accesoriile, singurele mentiuni in legatura cu accesoriile in suma de x lei fiind: „taxa vamala produse industriale = lei (01.12.2014 – 01.01.2015)” si „TVA = lei (01.12.2014 – 01.01.2015)”.

3. In ceea ce priveste perioada pentru care s-au calculat accesoriile in suma de x lei, astfel cum am retinut anterior, organul vamal a precizat numai faptul ca acestea au fost calculate pana la data de 30.11.2014, fara a se mentiona data exacta de la care au fost calculate.

4. Referitor la mentiunea organului vamal din cuprinsul referatului cu propuneri de solutionare a contestatiei, potrivit careia decizia nr. x a fost „*actualizata in timpul controlului efectuat de catre Camera de Conturi a Municipiului Bucuresti la DRV Bucuresti*”, trebuie subliniat faptul ca potrivit dispozitiilor art. 47 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 46.1 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 1050/2004:

„Art. 47 (1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod.”

Norme metodologice:

„46.1. Actele administrative fiscale se modifică sau se desființează în situații cum sunt:

- a) îndreptarea erorilor materiale potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală;
- b) constatarea nulității actului administrativ fiscal potrivit art. 45 din Codul de procedură fiscală;
- c) dovedirea titularului dreptului de proprietate potrivit art. 64 din Codul de procedură fiscală;
- d) desființarea sau modificarea deciziei de impunere sub rezerva verificării ulterioare potrivit art. 87 alin. (2) din Codul de procedură fiscală;
- e) anularea sau îndreptarea actului de executare ori a titlului executoriu contestat, ca urmare a soluționării de către instanța judecătorească a contestației la executarea silită, potrivit art. 170 din Codul de procedură fiscală;
- f) desființarea, potrivit art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, totală sau parțială, a actului administrativ atacat, ca urmare a soluționării de către organul fiscal competent a contestației formulate.”

5. Deși prin referatul cauzei organul vamal a precizat ca accesoriile individualizate prin decizia de impunere atacată au fost generate urmare faptului ca ordinele de plata emise de x, cu privire la obligațiile vamale stabilite prin DVI nr. x înregistrat la BV Gara de Nord, nu au fost încasate și nici decontate de către x - Agenția Popești Leordeni, acesta nu a făcut nicio referire privind modalitatea de calcul a accesoriilor contestate și privind existența unor cauze care au condus la întreruperea/suspendarea prescripției dreptului organului vamal de a stabili și individualiza obligațiile de plata accesorii (*cu privire la un debit a cărui scadență a fost în anul 1999*) prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x.

Având în vedere cele mai sus arătate, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la legalitatea accesoriilor contestate, motiv pentru care urmează a se dispune, în temeiul art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x emisă de BV Ilfov, prin care s-au stabilit în sarcina **SC X SRL** accesorii în suma de x lei (x lei + x lei).

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 2906/2014, unde se stipulează:

„**11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al

contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Prin urmare, organul vamal competent va proceda la reanalizarea situației fiscale a societății, ținând cont de prevederile legale în vigoare, susținerile acesteia și de reținerile din prezenta decizie.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 2906/2014, art. 1, art. 47, art. 88, art. 110, art. 119, art. 120, art. 120¹ art. 216 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, pct. 46.1 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 1050/2004

DECIDE

Desființează Decizia referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr. x emisa de BV Ilfov, prin care s-au stabilit în sarcina **SC X SRL** accesoriile în suma de x lei (x lei + x lei), urmând ca organul vamal competent să reanalizeze situația fiscală a societății, ținând cont de prevederile legale în vigoare, susținerile acesteia și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.